

Düş Çukurları

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 30 Mayıs 2020

Ölümün seyyah varlığında bir med-cezir
İkilemlerin yumağında bir dürtü
Meali o gömütün
Hıçkırın tekdüze sefası mermerden başlığın...
Okşadığım kadar okyanuslara aşığım ben
Sığlardan yolum her geçtiğinde
Üşürüm de nazarında Tanrının.
Bir beis...
Kıtlandı acılar nicesi yoldan çıkan yeis
Düş çukurları
Bir de kezzap döktüğüm yarınlar...

Düş kupürlerinden çaldım ben bu satırları
Ne zamanki daldım derinlere
Uykusuzluktan kızaran gözlerime sürme çektim
Sevdiğim kadar sevmeyi filan da dilemedim,
Bir ömür bir ömür
Yansızlığım kadar
Yandaşlığım aşka ve inanca
Göğün kumpasında saklı bir kör düğüm
İnandığım kadar Mevla'ma
İnanmak neyin nesiydi sahi tüm insanlığa?

Düştüm bir daha bir daha
Düşürdüm içimdeki şiiri
Düşkün olmadı asla mizacım
Lakin düşkündüm hayallere
Ve ihtimaller dâhilinde sevdim hep sevdim.
Büyüdüğüm de yalan
Daha demin ninniler dinledim
Annemin yorgun kalbinde titrek nameler
Gözümün bebeği sevdiklerim.

Bir iklimdim
Uyumuş unutulmuş izbelerde.

Bir ikilem daha giyindi yüreğim ve mehterim
Düş cambazlarına verdim veriştirdim
Bir ipte iki cambaz mı?
Neye yarardı saklı tutmasaydım mizacımı.

Mehtabın elemi içtim
Ellemeden satırları sezdim içinden geçenlerini
İnsanların.
Ben büyümedim lakin
Dar geldi bedenim kalp gözüme
Öyle devasa bir göz ki
Kaç odalı idi sahi zihnimdeki düşlerim?
Tek göz odada saklı binlerce sır madem
Yere göğe sığmadığım hep mi elzem?

Boyutları aşındırdım kalemle
Mizacıma yenik düştü feri gözlerimin
Kâh açtım kâh kapadım
Acıardı kat izini daim kılan süvarisi ömrün
Ve de şahlanan imgeler
Bir lal alfabeydim
Ve ekledim bilumum harf
Bilinmezi mihenk taşı bildim
Bir de nice sitemi başıma yağan taş gibi
Ve dilimledim yüreği
Minnet etmeden teslim ettim bir bir
Direncimle meşk eyledim eleme
Bir rüzgâr ki
İnsanın en çok da kendine özlemi.